Torsdag den 19. januar 2023

P9_TA(2023)0019

Situationen for ikkeindustrielt fiskeri i EU og fremtidsperspektiver

Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2023 om situationen for ikkeindustrielt fiskeri i EU og fremtidsperspektiver (2021/2056(INI))

(2023/C 214/14)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens maritime økonomiske dokument nr. 08/2020 af 9. marts 2021 med titlen »The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results« (EU's fiskerflåde 2020: tendenser og økonomiske resultater) ([1]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. juni 2020 med titlen »Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2021« (COM(2020)0248),

— der henviser til artikel 38-44 og artikel 349, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til betragtning 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ([2]) (forordningen om den fælles fiskeripolitik), hvori det hedder, at den fælles fiskeripolitik bør bidrage til »at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt« og til »en rimelig levestandard i fiskerierhvervet, herunder småskalafiskeri«, samt betragtning (33), hvori det hedder, at »adgang til fiskeri bør baseres på gennemsigtige og objektive kriterier, herunder kriterier af miljømæssig, social og økonomisk karakter«, og at »medlemsstaterne bør fremme ansvarligt fiskeri ved at skabe incitamenter for de brugere, der fisker på den mindst miljøskadelig måde, og som skaber de største fordele for samfundet«;

— der henviser til artikel 17 i forordningen om den fælles fiskeripolitik, som fastslår, at medlemsstaterne, når de tildeler fiskerimuligheder, skal anvende »gennemsigtige og objektive kriterier, bl.a. af miljømæssig, social og økonomisk art«;

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ([3]) (forordningen om fusionsmarkedsordningen),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning ([4]),

— der henviser til de ændringer, som Europa-Parlamentet vedtog den 11. marts 2021 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol ([5]),

([1]) Maritime economic paper No 08/2020, »The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results«, Europe-Kommissionen, Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri, 9. marts 2021.
([2]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.
([3]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1.
([4]) EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135.
([5]) EUT C 474 af 24.11.2021, s. 218.

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1139 af 7. juli 2021 om oprettelse af Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ændring af forordning (EU) 2017/1004 ([6]) (EHFAF-forordningen),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 ([7]) (EHFF-forordningen),

— der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2021 om en jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem ([8]),

— der henviser til rapport af 20. august 2019 fra Kommissionens Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) med titlen »The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)« (Den årlige økonomiske rapport over EU's fiskerflåde 2019 (STECF 19 — 06)) ([9]),

— der henviser til STECF's rapport af 26. september 2019 med titlen »Social data in the EU fisheries sector (STECF 19-03)« (Sociale data i EU's fiskerisektor (STECF 19 — 03)) ([10]),

— der henviser til STECF's rapport af 8. december 2021 med titlen »The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)« (Den årlige økonomiske rapport for 2021 om EU's fiskerflåde (STECF 21 — 08) ([11]),

— der henviser til STECF's rapport af 10. december 2020 med titlen »Social dimension of the CFP (STECF 20-14)«, (Den fælles fiskeripolitiks sociale dimension (STECF 20 — 14) ([12]),

— der henviser til konklusionerne fra FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations (FAO's) regionale konference om en bæredygtig fremtid for ikkeindustrielt fiskeri i Middelhavet og Sortehavet afholdt i Algier den 7.-9. marts 2016,

— der henviser til delmål 14.b i FN's verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG), som opfordrer til adgang til havressourcer og markeder for ikkeindustrielle småfiskere,

— der henviser til FAO's frivillige retningslinjer for sikring af bæredygtigt ikkeindustrielt fiskeri i forbindelse med fødevaresikkerhed og fattigdomsudryddelse,

— der henviser til FAO's rapport med titlen »The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action« (Status for verdens fiskeri og akvakultur 2020: Bæredygtighed i aktion),

— der henviser til, at FN har erklæret 2022 for Internationalt år for ikkeindustrielt fiskeri og akvakultur,

---

([6]) EUT L 247 af 13.7.2021, s. 1.
([7]) EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1.
([8]) EUT C 184 af 5.5.2022, s. 2.
([9]) »The 2019 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 19-06)«, European Commission, Det Fælles Forskningscenter, Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, 20. august 2019: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/ca63ab82-c3bf-11e9-9d01-01aa75ed71a1
([10]) »Social data in the EU fisheries sector«, Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, 26. september 2019: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/fd0f6774-e0dd-11e9-9c4e-01aa75ed71a1
([11]) »The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet (STECF 21-08)«, Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, 8. december 2021: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/77fb8e7b-58a7-11ec-91ac-01aa75ed71a1/
([12]) »Social dimension of the CFP (STECF 20-14)«, Europa-Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, 10. december 2020: https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social%20+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

Torsdag den 19. januar 2023

— der henviser til det syvende miljøhandlingsprogram og de koncepter, der er nedfældet deri, såsom planetens grænser og økologiske grænser,

— der henviser til publikationen med titlen »Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance« (Ikkeindustrielt fiskeri i Europa: Status, modstandsdygtighed og styring) ([13]),

— der henviser til ministererklæringen og køreplanen MedFish4Ever ([14]),

— der henviser til EHFF-gennemførelsesrapporten for 2020 ([15]),

— der henviser til ministererklæringen fra 2018 om den regionale handlingsplan for ikkeindustrielt fiskeri i Middelhavet og Sortehavet,

— der henviser til undersøgelsen fra 2018 fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) med titlen »Relative Effects of Fisheries Support Policies« (De relative virkninger af fiskeristøttepolitikker) ([16]),

— der henviser til den videnskabelige artikel med titlen »Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?« (Ikkeindustrielt fiskeris adgang til fiskerimuligheder i Den Europæiske Union: Er den fælles fiskeripolitik det rigtige skridt i retning af SDG14b?) ([17]),

— der henviser til den videnskabelige artikel med titlen »Defining Small-Scale Fisheries and Examining the role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review« (Definition af ikkeindustrielt fiskeri og undersøgelse af videnskabens rolle i at forme opfattelser af hvem og hvad der tæller: En systematisk gennemgang) ([18]),

— der henviser til 2017-undersøgelsen gennemført for Fiskeriudvalget med titlen »Small-scale Fisheries and »Blue Growth« in the EU« (Ikkeindustrielt fiskeri og »Blå vækst« i EU) ([19]),

— der henviser til undersøgelsen fra 2021 foretaget for Fiskeriudvalget med titlen »Workshop on electronic technologies for fisheries — Part III: Systems adapted for small-scale vessels« (Workshop om elektroniske fiskeriteknologier — Del III: Systemer, der er tilpasset til ikke-industrielle fartøjer) ([20]),

— der henviser til studie fra juli 2021 udarbejdet for Fiskeriudvalget med titlen »Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture« (Konsekvenserne af covid-19-pandemien for EU's fiskeri og akvakultur) ([21]),

---

([13]) Pascual-Fernández, J.J., Pita, C. and Bavinck, M. (eds), *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*, *MARE Publication Series*, Vol. 23, Springer, Cham, Switzerland, 2020.

([14]) https://www.actu-environnement.com/media/pdf/news-28756-declaration-malte-surpeche-mediterranee.pdf

([15]) EMFF implementation report 2020, Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri, støtteenheden for overvågning og evaluering af fiskeri og akvakultur, september 2021: https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/system/files/2021-09/emff-implementation-report-2020_en.pdf

([16]) Martini, R. and Innes, J., »Relative Effects of Fisheries Support Policies«, OECD Food, Agriculture and Fisheries Papers, No. 115, OECD Publishing, Paris, 2018: https://www.oecd-ilibrary.org/agriculture-and-food/relative-effects-of-fisheries-support-policies_bd9b0dc3-en

([17]) Said, A. et al., »Small-scale fisheries access to fishing opportunities in the European Union: Is the Common Fisheries Policy the right step to SDG14b?«, *Marine Policy*, Vol. 118, 2020: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0308597X20302475

([18]) Smith, H. and Basurto, X., 'Defining Small-Scale Fisheries and Examining the Role of Science in Shaping Perceptions of Who and What Counts: A Systematic Review', *Frontiers in Marine Science*, Vol. 6, 2019: https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fmars.2019.00236/full

([19]) Studie — »Small-scale Fisheries and »Blue Growth« in the EU«, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling B — Struktur- og Samhørighedspolitik, 18. marts 2017: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/573450/IPOL_STU(2017)573450_EN.pdf

([20]) Studie — »Workshop on electronic technologies for fisheries — Part III: Systems adapted for small-scale vessels«, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling B — Struktur- og Samhørighedspolitik, 30. juli 2021: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690863/IPOL_STU(2021)690863_EN.pdf

([21]) Studie — »Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture«, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker, Temaafdeling B — Struktur- og Samhørighedspolitik, 7. juli 2021: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/690880/IPOL_STU(2021)690880_EN.pdf

— der henviser til sin beslutning af 22. november 2012 om kystfiskeri i lille målestok og ikkeindustrielt fiskeri samt reformen af den fælles fiskeripolitik ([22]),

— der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om innovation og diversificering af det ikke-industrielle kystfiskeri i fiskeriafhængige områder ([23]),

— der henviser til sin beslutning af 4. juli 2017 om den fiskerirelaterede turismes rolle i diversificeringen af fiskeriet ([24]),

— der henviser til sin beslutning af 14. september 2021 med titlen »Hen imod et stærkere partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi« ([25]),

— der henviser til sin beslutning af 16. september 2021 om fiskere for fremtiden: Tiltrække en ny generation af arbejdskraft til fiskeindustrien og skabe beskæftigelse i kystsamfund ([26]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0291/2022),

A. der henviser til, at EHFAF-forordningen definerer »kystfiskeri af mindre omfang« som fiskeri, der udøves af havfiskerfartøjer og fiskerfartøjer til ferskvandsfiskeri med en længde overalt på under 12 meter, som ikke anvender trukne redskaber, og af fiskere til fods, herunder skaldyrssamlere, og at det er den eneste eksisterende definition af kystfiskeri i EU-lovgivningen;

B. der henviser til, at den nuværende definition af ikkeindustrielt fiskeri i EHFF-forordningen og EHFAF-forordningen udelukker visse typer fartøjer, f.eks. fartøjer, der anvender visse traditionelle redskaber, og som har svært ved at opnå EU-finansiering som følge af denne udelukkelse; der henviser til, at denne udelukkelse også mindsker synligheden af det ikkeindustrielle fiskeri og dets tilstedeværelse i EU-statistikker, da disse enheder ikke medregnes i sektoren;

C. der henviser til, at der er andre, mindre strenge tilgange til definitionen af ikkeindustrielt fiskeri, traditionelt fiskeri og kystfiskeri, som f.eks. i FAO's frivillige retningslinjer for sikring af bæredygtigt ikkeindustrielt fiskeri i forbindelse med fødevaresikkerhed og fattigdomsudryddelse eller i de igangværende drøftelser i arbejdsgruppen om ikkeindustrielt fiskeri under Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet;

D. der henviser til, at definitionen af ikkeindustrielt fiskeri i de fleste medlemsstater er mere vidtgående end EHFAF's definition, da regeringerne anvender en række yderligere kriterier, herunder med hensyn til tilladte redskaber, maksimal fartøjslængde, maskineffekt, fangstrejsers maksimale varighed, afstand fra havn, hvor fartøjerne kan operere, operationsområde, maksimal rejsetid og ejerskab af fartøjer;

E. der henviser til, at den nuværende fælles fiskeripolitik ikke definerer begrebet traditionelt fiskeri, ikkeindustrielt fiskeri eller kystfiskeri på passende vis, da det kun er baseret på skibslængden, mens der er fastsat andre mere passende og opdaterede definitioner af denne type fiskeri i internationale konventioner; der henviser til, at de europæiske definitioner af traditionelt fiskeri, ikkeindustrielt fiskeri og kystfiskeri bør revideres;

F. der henviser til, at EU-28's ikkeindustrielle fiskerisektor (småfiskerisektoren) i 2019 bestod af en flåde på 42 838 fartøjer, som kun udgør 7,5 % af bruttotonnagen og 5,4 % af den landede vægt på tværs af medlemsstaterne — og beskæftigede 62 650 fiskere, og dermed tegnede sig for 75 % af de aktive fiskerfartøjer og 48 % af besætningen; der henviser til, at den industrialiserede flåde udgjorde 19 % af de samlede fartøjer og 67 % af bruttotonnagen, beskæftigede 46 % af alle fiskere og tegnede sig for 81 % af den landede vægt, der blev registreret i EU's medlemsstater; der henviser til, at fjernfiskerflåden kun talte 259 registrerede fartøjer, hvilket svarer til mindre end 1 % af det samlede antal fartøjer, men 19 % af bruttotonnagen og 14 % af den samlede landede vægt, der blev registreret i EU's medlemsstater;

([22]) EUT C 419 af 16.12.2015, s. 167.
([23]) EUT C 58 af 15.2.2018, s. 82.
([24]) EUT C 334 af 19.9.2018, s. 20.
([25]) EUT C 117 af 11.3.2022, s. 18.
([26]) EUT C 117 af 11.3.2022, s. 67.

Torsdag den 19. januar 2023

G. der henviser til, at ikkeindustrielt fiskeri — ud over de meget begrænsede ressourcer, der stilles til rådighed for støtte til fartøjer under EHFF (500 mio. EUR) og en generelt lav gennemførelsesgrad — på trods af dets størrelse og betydning er det mindst støttede segment, der modtager den mindste andel af midlerne: Det tegner sig for 38 % af det samlede antal fartøjsrelaterede operationer, hvilket igen kun udgør 25 % af de samlede EHFF-udgifter til fartøjer;

H. der henviser til, at den europæiske flåde i de senere år er fortsat med at være i tilbagegang, og at den i 2020 registrerede et fald på 17 %, hvad angår værdien af den landede fisk, på 19 %, hvad angår beskæftigelsen, og på 29 %, hvad angår overskuddet i sammenligning med 2019 ([27]);

I. der henviser til, at den ikkeindustrielle flåde er den flåde, der har de mest begrænsede finansielle ressourcer;

J. der henviser til, at ikkeindustrielt fiskeri typisk er karakteriseret ved bl.a. dets lave miljøpåvirkning; dets sæsonprægede varierende natur, for så vidt angår arter, fiskeområder og fiskeredskaber; det begrænsede omfang af produktionsaktiviteter; respekten for de forskellige arters biologiske cyklus og vandringscyklus takket være sin alsidige natur og en højst selektiv anvendelse af redskaber; det lave omfang af bifangst og udsmid af arter og evnen til at generere flere indtægter pr. investeret euro, større fangst pr. liter forbrugt brændstof og en større socioøkonomisk merværdi for hvert kilo fanget fisk;

K. der henviser til, at der skal tages behørigt hensyn til de markante forskelle mellem flåder, flådesegmenter, miljøindvirkningen fra forskellige flådesegmenter, målarter, fiskeredskaber, produktivitet og forbrugspræferencer i de forskellige EU-medlemsstater, ud over de særlige karakteristika ved fiskeriet som følge af dets sociale struktur, markedsføringsformer og strukturelle og naturlige uligheder mellem de forskellige fiskeriregioner;

L. der henviser til, at den ikkeindustrielle flåde generelt er karakteriseret ved bl.a. meget gamle segmenter og utilstrækkelig teknologi, hvilket understreger behovet for et særligt støtteprogram for ikkeindustrielt fiskeri og en stærk offentlig finansiel støtte til modernisering og udvikling af flåden, uden hvilken dens kontinuitet vil blive bragt i fare;

M. der henviser til, at EHFAF-forordningen pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at tage hensyn til de særlige behov, der hersker inden for kystfiskeri af mindre omfang, når de analyser situationen med hensyn til styrker, svagheder, muligheder og trusler, som der henvises til i forordningen;

N. der henviser til, at 64,9 % af fartøjerne i EU-28's fiskerflåde i 2019 var mindst 25 år gamle ([28]), og at den gennemsnitlige flådealder var på 29,9 år ([29]) samlet set, og på 32,5 år for den ikkeindustrielle fiskerflåde, hvilket nødvendigvis indebærer, at en meget betydelig del af flåden er meget gammel og dermed ikke kan garantere de bedste sikkerheds- og driftsvilkår, hvilket øger de dermed forbundne risici og gør aktiviteterne dyrere;

O. der henviser til, at aldersprofilen for småfiskere er højere end for andre typer fiskeri, idet 72 % af småfiskerne er over 40 år og 11 % over 65 år;

P. der henviser til, at de begrænsede statistiske data gør det vanskeligt at foretage en nøjagtig analyse af kvindernes rolle i fiskeriet; der henviser til, at empiriske data imidlertid viser, at kvinder spiller en vigtig rolle i småfiskeriet, idet de har en mere fremtrædende rolle i udførelsen af det i visse samfund, spiller en vigtig rolle i skaldyrsfiskeriet og spiller en ledende rolle på land i forberedelsen af aktiviteter og redskaber samt i salget og forarbejdningen af fisk, navnlig i konservesindustrien;

Q. der henviser til, at kvinder ifølge rapporten om fiskeriets sociale dimension i EU tegner sig for 5,4 % af det samlede antal ansatte inden for ikkeindustrielt fiskeri (mere end dobbelt så meget som de respektive tal for industrielt fiskeri og fjernfiskeri);

R. der henviser til, at fiskerisektoren i EU spiller en central rolle med hensyn til at levere fisk til offentligheden og holde fødevarelagrene i balance i medlemsstaterne og EU som helhed;

([27]) Kommissionens meddelelse af 9. juni 2021 med titlen »Mod et mere bæredygtigt fiskeri i EU: status og retningslinjer for 2022« (COM(2021)0279).

([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/FISH_FLEET_ALT__custom_1479572/default/table?lang=en

([29]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2

S. der henviser til, at det må sikres, at centraliseringen af fiskeriforvaltningen, som anbefales i den fælles fiskeripolitik, er forenelig med den lokale forvaltning, som er afgørende for at sikre sektorens socioøkonomiske levedygtighed;

T. der henviser til, at regionalisering er en af grundpillerne i den fælles fiskeripolitik, og at den decentraliserede tilgang er af særlig betydning for sektoren for kystfiskeri af mindre omfang i betragtning af forskellene i fiskerisektoren mellem de enkelte medlemsstater;

U. der henviser til, at lokal medforvaltning er afgørende for at sikre småfiskerisegmentets deltagelse i beslutningstagningsprocessen;

V. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik derfor ikke tilbyder den klare og differentierede lovgivningsmæssig støtte til småfiskeri, der kunne bidrage til at sikre dets socioøkonomiske levedygtighed; der henviser til, at medlemsstaterne heller ikke har fået indført effektive foranstaltninger for denne form for fiskeri;

W. der henviser til, at småfiskeri og skaldyrsfiskeri i mange europæiske kystområder, navnlig i Middelhavet, foregår i skæringspunktet mellem de økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner og yder et vigtigt bidrag til den socioøkonomiske velfærd, beskæftigelse og fremme af økonomisk og social samhørighed i forskellige kystregioner og regioner i den yderste periferi, som ofte kæmper med strukturelle begrænsninger og har brug for støtte til at udnytte mulighederne for økonomisk diversificering;

X. der henviser til, at indtægter fra fiskeri derfor ikke udelukkende skal anses for at være profit, da fiskeriet også bidrager til at opretholde en livsstil, der har umådelig stor kulturel og historisk værdi for mange kystsamfund, samtidig med at fiskeriet udgør et vigtigt socialt og økonomisk sikkerhedsnet; der henviser til, at småfiskeriet i den forstand udgør en løsning på problemet med stadig stigende affolkning, aldrende befolkninger og stigende arbejdsløshed, der alle er store udfordringer for de fleste af kystregionerne i de europæiske lande og deres øer; der henviser til, at småfiskeriets indflydelse på kystområdernes sociale og kulturelle arv er enestående og mangfoldig;

Y. der henviser til, at småfiskeriet kan spille en grundlæggende rolle i opfyldelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling, som det udtrykkeligt anerkendes i delmål 14.b; der henviser til, at småfiskeriet også kan bidrage til de øvrige politiske udfordringer under verdensmålene for bæredygtig udvikling, såsom verdensmål 2 »Stop sult« og dets delmål 2.3, mål 5 »Ligestilling mellem kønnene« og dets delmål 5.a og 5.b, verdensmål 8 »Anstændige jobs og økonomisk vækst« og dets delmål 8.5 samt verdensmål 13 »Klimaindsats« som helhed;

Z. der henviser til, at fiskerne har en rolle som »havets vogtere«, og at fiskeriet yder et bidrag til forsyningen af proteinrige fødevarer med henblik på en sund og afbalanceret kost;

AA. der henviser til, at langt de fleste ulykker og hændelser om bord på fiskerfartøjer skyldes menneskelige faktorer (62,4 %), og at system- og udstyrssvigt er den næsthyppigste årsag (23,2 % af tilfældene);

AB. der henviser til, at ikkeindustrielt fiskeri i mange tilfælde foregår med blot én erhvervsfisker om bord;

AC. der henviser til, at spørgsmål vedrørende småfiskeriflådens sikkerhed og komfort ikke kan betragtes adskilt fra spørgsmål om fiskeriindsats og fiskeudbytte; der henviser til, at bruttotonnagebegrænsningen som et kriterium for måling af fiskekapacitet i den henseende har en negativ indvirkning på småfiskeriflådens sikkerhed og komfort, da den begrænser incitamentet til at udskifte og modernisere fartøjer eller øge den tilgængelige plads med henblik på at forbedre besætningens komfort, sikkerhed og i sidste ende sektorens tiltrækningskraft, navnlig for unge og kvinder;

AD. der henviser til, at sådanne sikkerhedsrelaterede spørgsmål ikke kan ses isoleret fra de særlige forhold, der gør sig gældende for småfiskeriflåden i medlemsstaterne, såsom det forhold, at flåden kan være udsat for høje risikoniveauer som følge af manglen på specialiseret sikkerhedsrådgivning for sektoren, den enkeltstående karakter af aktiviteterne, den lange arbejdstid eller faren for at hænge fast i udstyret; der henviser til, at driftsforholdene for denne flåde er meget forskelligartede; der henviser til, at en del af flåden opererer fra strande eller kunstige og naturlige havne, hvorfra sejlforholdene meget ofte er usikre; i lyset af denne situation bør det overvejes at tilpasse fremdrivningskraften til flådens karakteristika og driftsforhold uden at øge fiskeriindsatsen eller fangstraterne med henblik på at gøre flådens vilkår sikrere, når de sejler ind i og ud af havn;

AE. der henviser til, at disse aspekter vedrørende en forøgelse af maskineffekten af særlige sikkerhedshensyn bør finansieres gennem tilskud og på visse betingelser bør støttes af EHFAF, forudsat at de ikke øger fiskeriindsatsen eller evnen til at fange fisk; der henviser til, at støtte fra EHFAF af disse årsager også bør være til rådighed for opmudring i kunstige og naturlige havne;

AF. der henviser til, at ikkeindustrielt fiskeri er langt mere afhængigt af forholdene på havet end industrielt fiskeri, hvilket alt efter fartøjstype og redskaber fører til større uregelmæssigheder i fangstperioderne, og dermed indvirker på antallet af arbejdsdage om året, hvor sejlads er mulig;

AG. der henviser til, at traditionelt fiskeri er bæredygtigt med hensyn til den biologiske forvaltning af fiskebestandene og med hensyn til ressourcer og selektivitet samt socialt og økonomisk, hvilket alt sammen bidrager til, at denne aktivitet er dybt rodfæstet;

AH. der henviser til, at man blandt de faktorer, der udgør et pres på fiskebestandene, og som også anretter direkte og indirekte skade på fiskeriet, kan nævne forurening, tab af levesteder, søfart, konkurrence om pladsen samt klimaændringer, hvis synlige virkninger bl.a. er stigende vandtemperaturer, forsuring, ændringer i havstrømmene, asynkroni mellem arterne og invasion af ikke naturligt hjemmehørende arter;

AI. der henviser til, at der er behov for at forbedre evnen til tilpasning til og modvirkning af følgerne af klimaændringer og af kriser og træffe foranstaltninger med henblik på at forbedre kystsamfundenes modstandsdygtighed;

AJ. der henviser til, at ikkeindustrielt fiskeri også har potentiale til at bidrage til dekarbonisering og øget energieffektivitet og dermed i sidste ende bidrager til indsatsen for modvirkning af klimaforandringer;

AK. der henviser til, at ikkeindustrielt fiskeri har stor betydning i EU, navnlig for en række fiskersamfund, i kombination med industrielt fiskeri og fjernfiskeri;

AL. der henviser til, at mange af årsagerne til den forværrede socioøkonomiske situation i sektoren endnu ikke er blevet løst, herunder behovet for at styrke fiskernes position i forsyningskæden;

AM. der henviser til, at anerkendelse af producentorganisationer, sammenslutninger og fiskerlaug vil give dem adgang til finansiel støtte, og at fremme af deres aktive deltagelse gennem fælles forvaltning klart vil kunne forbedre indtjeningen i sektoren;

AN. der henviser til, at indtjeningen for ikkeindustrielt fiskeri, traditionelt fiskeri og kystfiskeri påvirkes af volatile priser og skarpe markedsudsving, der er følsomme over for mange udefrakommende faktorer som f.eks. covid-19-pandemien;

AO. der henviser til, at de forskellige indkomst- og lønsystemer i fiskerisektoren i høj grad er variable og afhænger af de fiskerimuligheder, som havet byder på, og at det er en af de faktorer, der gør den mindre attraktiv for nye generationer;

AP. der henviser til, at erhvervsfiskere ofte får lave lønninger og må affinde sig med vanskelige — ofte usikre — arbejdsvilkår i et erhverv, der fortsat er det farligste i verden, mens de stigende omkostninger, der er forbundet med opstart af fiskerivirksomhed, kombineret med den stigende koncentration inden for industrien gør fiskeriet til en mindre attraktiv mulighed, navnlig for unge;

AQ. der henviser til, at markederne ofte domineres af nogle få etablerede produkter, og at småfiskeriprodukter, der er et bæredygtigt alternativ til kraftigt fiskede arter, ikke får tilstrækkelig markedsføringsfokus; der henviser til, at forbrugerne ofte forhindres i at få de fulde oplysninger om det produkt, de køber, dets produktionssystem eller de anvendte fiskeredskaber;

AR. der henviser til, at bæredygtig rentabilitet for småfiskeri er vigtig for at øge sektorens tiltrækningskraft;

AS. der henviser til, at ikkeindustrielle fiskerfartøjer er dem, der påvirkes mest af vanskelighederne i forbindelse med bevilling af fiskelicenser i de engelske farvande, da de har sværest ved at dokumentere deres fiskehistorik;

AT. der henviser til, at småfiskerivirksomheder ofte er underkapitaliserede eller underfinansierede og har meget begrænset adgang til basale bogføringsværktøjer, kreditter, mikrofinansering og forsikring;

AU. der henviser til, at småfiskerisektoren fortsat oplever økonomiske vanskeligheder og en betydelig nedgang i indtægterne som følge af den væsentlige stigning i driftsomkostningerne og andre forværrende faktorer som reduktionen af værdien af fisk ved første salg og stigende brændstofpriser; der henviser til, at disse og andre faktorer har gjort småfiskeriet endnu mere afhængigt af brændstofstøtte og ofte kræver, at fiskerne øger deres fiskeriindsats for at gøre deres aktiviteter økonomisk levedygtige;

AV. der henviser til, at TEUF og EHFAF-forordningen opererer med og indeholder bestemmelser om særlig støtte til EU's regioner i den yderste periferi;

AW. der henviser til, at småfiskerisektoren traditionelt har lidt under en manglende organisationsevne; der henviser til, at de vigtigste faktorer, der begrænser den kollektive indsats fra småfiskeriet side, er det store antal aktører i småfiskerisektoren kombineret med deres geografiske spredning; virksomhedens natur, der hovedsageligt er baseret på små familievirksomheder; manglen på uddannet personale, der er dedikeret til forvaltning, og manglen på finansiel støtte til småfiskeriorganisationer, så de kan deltage i beslutningsprocessen;

AX. der henviser til, at småfiskerisektoren i EU generelt er blevet forsømt, for så vidt angår overvågning og kontrol foretaget af videnskabsfolk inden for fiskeri og fiskeriforvaltere på nationalt plan og EU-plan; der henviser til, at overvågningen og kontrollen af ikkeindustrielt fiskeri bør forbedres for at underbygge en bæredygtig forvaltning af EU-fiskeriet, og skaffe dokumentation for fiskeriaktiviteter, når dette er nødvendigt;

AY. der henviser til, at der er behov for større investeringer til at gennemføre opdateret forskning og fremme forståelsen af naturressourcernes, de marine økosystemers og navnlig fiskebestandenes tilstand for at sikre, at de forvaltes bæredygtigt;

AZ. der henviser til, at forvaltningsstrategier, der alene baseres på reduktion af antallet af fiskedage, sådan som det gælder for det vestlige Middelhav, tvinger småfiskerisektoren i knæ; der henviser til, at sådanne stadige reduktioner — i kombination med den allerede vanskelige situation, der er forårsaget af covid-19-pandemien — risikerer at føre til et kollaps i store dele af sektoren, der ikke længere vil være i stand til at kunne nå den minimumsrentabilitet, som sikrer dens overlevelse; der henviser til, at disse reduktioner også rejser en række spørgsmål som f.eks. bekymringer om sikkerhed om bord, en øget risiko for tilskadekomst, en stigning i det ulovlige fiskeri og de sociale konsekvenser af arbejdsløshed;

BA. der henviser til, at fiskeriorganisationer såsom laug er nøgleaktører i fødevaresystemerne i nogle medlemsstater, hvor de fungerer som almennyttige samfundsøkonomiske enheder på vegne af fiskerisektoren og især den ikkeindustrielle kystflåde og skaldyrsfiskerflåden, der både udfører funktioner af almen interesse til gavn for havfiskeriet og arbejdere i fiskerisektoren samt gennemfører forretningsrelaterede opgaver såsom markedsføring af produkter og levering af rådgivnings- og administrationstjenester;

BB. der henviser til, at der er behov for at fastlægge en politik for forvaltning af fiskeressourcerne, der respekterer den kollektive adgang til fiskeressourcer, primært er baseret på deres biologiske aspekter og tager form af en ordning med fælles forvaltning af fiskeressourcerne, der tager hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for fiskeressourcer og de respektive havområder, med effektiv deltagelse af dem, der arbejder i sektoren;

BC. der henviser til, at jord til bord-strategien insisterer på, at sammenslutninger som f.eks. laug skal anerkendes i henhold til EU-lovgivningen og være berettiget til finansiel støtte på lige fod med producentorganisationer; der henviser til, at Kommissionen er blevet anmodet om at vedtage et initiativ i denne henseende;

BD. der henviser til, at fiskerne inden for det traditionelle fiskeri har behov for uddannelse, herunder udvikling af nye kompetencer;

BE. der henviser til, at det arbejde, som kvinder udfører, skaber merværdi i sektoren for traditionelt fiskeri;

BF. der henviser til, at småfiskerisektoren i stadig stigende grad konkurrerer med andre blå maritime aktiviteter samt med vedvarende energiinteresser, der indvirker på mange aktiviteter langs kysten, på strandene eller i havneområderne og dermed potentielt overtager områder, der tidligere næsten udelukkende blev brugt til småfiskeri, hvilket medfører fortrængninger af fiskere og »hav og kyst-grabbing«;

BG. der henviser til, at de gentrificeringsprocesser, der finder sted i mange kystområder under udvikling, risikerer at gøre det stadig mere uoverkommeligt prismæssigt for småfiskere at leve i kystområderne, hvilket tvinger dem langt væk fra deres arbejdsplads og dermed gør det endnu sværere og mere besværligt for dem at udføre deres aktiviteter;

BH. der henviser til, at den øgede fokusering på bevarelse, som EU fremmer, har en særlig indvirkning på ikkeindustrielt fiskeri, og at et eksempel herpå er gennemførelsen af havbeskyttelsesområder og havbeskyttelsesnetværk, som påvirker ikkeindustrielt fiskeri ved at begrænse de tilknyttede aktiviteter og begrænse mobiliteten; der henviser til, at indvirkningen på dette segment sjældent tages i betragtning ved udformningen af disse politikker, et aspekt, der forværres af, at aktører fra segmentet ikke inddrages tilstrækkeligt i disse processer ([30]);

BI. der henviser til, at fiskerisektoren i almindelighed og ikkeindustrielt fiskeri i særdeleshed er underrepræsenteret ved fastlæggelsen af politikker for fiskeriforvaltning og politikker for udnyttelse af det maritime rum;

BJ. der henviser til, at der findes forskellige former for fiskeriorganisationer med forskellige medlemsniveauer, der repræsenterer ikkeindustrielt fiskeri: fra producentorganisationer til fiskerisammenslutninger, rederiforeninger og kooperativer mv.; der henviser til, at mange små skibsejere ikke er tilknyttet nogen organisationer; der henviser til, at erhvervsdrivende i fiskerisektoren er repræsenteret i fiskerifagforeninger; der henviser til, at det bør være op til sektoren at afgøre, hvordan den vil organisere sig;

BK. der henviser til, at opdelingen af de relevante data er utilstrækkelig, hvilket vanskeliggør adgangen til detaljerede oplysninger, navnlig i forbindelse med ikkeindustrielt fiskeri, og hæmmer analysen, navnlig med hensyn til bl.a. opdeling i virksomheder, skibsejere, erhvervsfiskere, fartøjer og redskaber, arbejdsvilkår, alder og køn;

Styrkelse af det ikkeindustrielle fiskeri gennem hele værdikæden, fremme af højere fiskeriindtægter og tilvejebringelse af muligheder for indkomstdiversificering

1. er af den opfattelse, at fremtiden for ikkeindustrielt fiskeri, kystfiskeri og traditionelt fiskeri ikke kun afhænger af langsigtede og bæredygtige foranstaltninger, men også af øjeblikkelige, meningsfulde og effektive foranstaltninger til at øge fiskernes fortjenstmargener, også gennem højere kvotetildelinger i overensstemmelse med videnskabelig rådgivning; mener, at det er nødvendigt at styrke sektorens organisatoriske og kommercielle kapacitet og erhvervets tiltrækningskraft, at tilbyde uddannelse og målrettet støtte til unge og at forbedre driftsvilkårene, navnlig med henblik på at inddrage kvinder om bord på skibe og i sektoren mere generelt, og at styrke dens position i forsyningskæden; opfordrer derfor Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at etablere og gennemføre støttemekanismer inden for rammerne af EHFAF for ikkeindustrielt fiskeri, traditionelt fiskeri og kystfiskeri, der gør det muligt at løse de særlige problemer i denne del af sektoren;

2. mener, at det for at sikre fremtiden for det ikkeindustrielle fiskeri er nødvendigt, at dets særlige karakter anerkendes i den fælles fiskeripolitik, og at de nuværende instrumenter tilpasses for at opfylde denne sektors behov;

3. fremhæver, at der er behov for en fælles, bredere og mere hensigtsmæssig definition af ikkeindustrielt fiskeri, traditionelt fiskeri og kystfiskeri; understreger, at en sådan definition skal være pragmatisk, målbar og klar; understreger også, at definitionen bør være resultatet af en passende vurdering, der tager hensyn til andre karakteristika og kriterier for småfiskerisegmentet end fartøjernes længde, med henblik på at bringe EU's definition af småfiskeri i overensstemmelse med virkeligheden i segmentet, som det allerede er tilfældet med de eksisterende definitioner i visse internationale konventioner såsom Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) eller Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM);

([30]) Se s. 8 i *Small-Scale Fisheries in Europe: Status, Resilience and Governance*.

4. understreger, at denne definition bør indgå i en mere horisontal forordning som f.eks. forordningen om den fælles fiskeripolitik for at omfatte EU-fiskerilovgivningen i sin helhed; mener, at en eventuel ændring af definitionen ikke bør påvirke gennemførelsen af EHFAF i den nuværende periode; opfordrer Kommissionen til at tage dette spørgsmål op i forbindelse med den fremtidige revision af forordningen om den fælles fiskeripolitik;

5. bekræfter behovet for at styrke og afkorte sektorens værdikæde mellem producent og forbruger og derved at forøge mulighederne for direkte salg fra fisker til forbruger og reducere antallet af mellemled for ideelt set at nå det punkt, hvor producenten kan forsyne slutkunden direkte; understreger behovet for at fremme markedsføringsstrategier, herunder gennem fremme af nye distributionskanaler, og for at fremme mekanismer til forbedring af produktdifferentieringen med henblik på at opnå flest mulige fordele for fiskerne, øge rentabiliteten, støtte højere lønninger og fremme en retfærdig og passende fordeling af merværdien til fiskerne;

6. opfordrer til en mere rimelig og passende fordeling af merværdien i hele sektorens værdikæde og til at overveje interventionsformer på linje med garanterede og vejledende priser for hvilke produktionsomkostningerne bør anvendes som en variabel, for at opnå ovennævnte mål og forbedre fiskernes indtægter; gentager, at medlemsstaterne bør have mulighed for at gribe ind, når der er alvorlige ubalancer i kæden;

7. understreger den omstændighed, at småfiskeriet er det svageste segment i værdikæden, og at markedsføringsordninger ofte har tendens til at favorisere købernes interesser frem for fiskernes, som har lille eller ingen indflydelse på prisfastsættelsen, hvilket igen fører til marginale indtægter for de solgte produkter;

8. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger på EU- eller medlemsstatsplan med henblik på at forsvare eller skabe oprindelsesmarkeder og dermed slå til lyd for præferentielle korte salgskanaler for traditionelle produkter; understreger vigtigheden af at fremme og forsvare kvaliteten af den fisk, der fanges gennem ikkeindustrielt fiskeri, såsom bl.a. friskhed, sæsonbestemt karakter, kulturarv og bæredygtighed; opfordrer til øget støtte til sådanne produkter på handelsmesser og i små butikker og restauranter under hensyntagen til befolkningens spisevaner som et middel til at maksimere værdien af lokale fiskevarer og fremme lokal udvikling; insisterer på, at der iværksættes salgsfremstød for lokale fiskeriprodukter, der fuldt ud udnytter fusionsmarkedsordningen og den fælles fiskeripolitik;

9. understreger nødvendigheden af at fremme produktdiversificering gennem initiativer, der tager sigte på at skabe nye markeder, skabe opmærksomhed omkring mindre kendte spiselige og mindre konsumerede arter for at forbedre småfiskeriets markedsposition, lette efterspørgslen efter produkter, for hvilke forsyningen hen over året kun kan holdes konstant ved hjælp af import, og hjælpe med til at reducere fiskeripresset på overfiskede arter; gentager, at der også er behov for at støtte fremme af produktdiversificering inden for konservesindustrien, nemlig gennem anvendelse af lavt prissatte arter eller mindre konsumerede arter;

10. efterlyser gennemførelse af et uddannelsesprogram for hotel- og restaurationsbranchen (HORECA), der formidler viden om fiskeprodukter og gode praksisser vedrørende beskyttelse af ressourcer, navnlig ved at skabe opmærksomhed om ikke at sælge og ikke forbruge arter i fredningstiden;

11. understreger betydningen af at gennemføre innovative projekter i detailsektoren og fremhæver samarbejdet med fiskerlaug og småfiskerisammenslutninger, hvorigennem der opretholdes et tæt forhold til den endelige forbruger;

12. opfordrer medlemsstaterne og producentorganisationerne til at overveje bedre måder, hvorpå man kan fremme markedsføringen af forarbejdede fiskevarer, herunder konservesprodukter, med større merværdi, i lighed med bestemte landbrugsprodukter, og programmer til at sikre, at EU's fiskevarer promoveres i udlandet, herunder ved at kendskabet til dem udbredes på internationale udstillinger og messer;

13. understreger, at sektoren for fisk og skaldyr har meget begrænsede redskaber, som f.eks. mærkning, til rådighed for forbrugerne til at vurdere bæredygtighedskriterier og fremme småfiskerisegmentet og fremme produkter med lav miljøpåvirkning; understreger, at mærkninger, hvor disse findes, kan blive en ulempe for småfiskeriet, da det kan være besværligt at få adgang til nogle af de nødvendige data, eller de kan mangle den finansielle kapacitet til at indlede en certificeringsproces;

14. påpeger, at der bør foretages en ambitiøs revision af forordningen om fusionsmarkedsordningen for at øge dens bidrag til at sikre sektorens indtægter og stabiliteten på markedet samt fremme markedsføringen af fiskevarer og øge deres merværdi; understreger i den forbindelse betydningen af at skabe certificerede mærker for fisk og skaldyr og mekanismer til mærkning af fiskevarer samt af at øge sporbarheden i forsyningskæden, hvilket igen vil forbedre informationen til forbrugerne, tilskynde dem til at købe fisk og skaldyr af lokal og bæredygtig oprindelse og øge deres bevidsthed om småfiskeriprodukter;

15. opfordrer til, at støtteprogrammer for ikkeindustrielt fiskeri fremmes via EHFAF med henblik på at forbedre forretningsledelse og organisatoriske kapaciteter, nedbringe produktionsomkostningerne, forbedre priserne ved første salg og sikre økonomisk og miljømæssig bæredygtighed, navnlig gennem en mere bæredygtig og moderne flåde;

16. fremhæver de vanskeligheder, som småfiskerisektoren stadig oplever, og som nu er blevet forværret af svingende og stigende priser på brændstof og andre råvarer — en situation, der især påvirker de mindst konkurrencedygtige flådesegmenter, nemlig ikkeindustrielt fiskeri, traditionelt fiskeri og kystfiskeri;

Forbedring af driftsvilkårene og sikring af fremtiden for ikkeindustrielt fiskeri, traditionelt fiskeri og kystfiskeri

17. glæder sig over, at EHFAF giver mulighed for støtte til modernisering, erstatning eller erhvervelse af nyere motorer, der udleder mindre CO_2, herunder motorer der bruger nye energieffektive teknologier, og til omstilling af benzinmotorer; mener, at der bør anvendes de højeste eksisterende medfinansieringssatser; advarer om, at mange af disse alternative motoriseringsløsninger endnu ikke er tilstrækkeligt udviklet eller indebærer en betydelig forøgelse af bruttotonnagen, som det er tilfældet med visse elmotorer;

18. understreger, at størstedelen af småfiskerisektoren i visse regioner er afhængig af brændstoftilskud; advarer om, at Kommissionens forslag til Rådets direktiv om omstrukturering af EU-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (COM(2021)0563) ved at ophæve den nuværende obligatoriske fritagelse for fiskerisektoren og indføre en minimumsafgiftssats bringer overlevelsen af hovedparten af småfiskerisegmentet i fare, da de ikke kan foretage lange rejser for at tanke op i havne med lavere priser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre lige vilkår på internationalt plan og derfor fortsat fritage fiskeindustrien for brændstofbeskatning; understreger, at en eventuel ny tilgang ikke bør resultere i en byrde for småfiskeriet og bør fokusere på alternative løsninger, der gør det muligt for sektoren at kombinere en retfærdig omstilling til de mål, der er fastsat i den grønne pagt, med evnen til at trives økonomisk og garantere anstændige vilkår for dens arbejdstagere; mener i den forbindelse og i betragtning af den nuværende ekstraordinære inflation i brændstofpriserne, at medlemsstaterne kan overveje ekstraordinære foranstaltninger med henblik på at yde støtte til segmentet for småfiskeri, kystfiskeri og traditionelt fiskeri til de forventede stigende produktionsomkostninger, navnlig inden for rammerne af EHFAF og de nationale operationelle programmer;

19. fremhæver de vanskeligheder og de alvorlige negative økonomiske og sociale konsekvenser, som covid-19-krisen har haft for fiskerisektoren, og vigtigheden af, at medlemsstaterne kanaliserer tilgængelige nationale midler og EU-midler derhen, hvis det er nødvendigt, samt at man overvejer ekstraordinære foranstaltninger for at hjælpe fiskere, herunder arbejdstagere, med at overvinde kriser eller markedsforstyrrelser; opfordrer medlemsstaterne til at anvende de ressourcer, der stilles til rådighed gennem krisemekanismerne, til at støtte småfiskeriet; understreger, at sektoren for kystfiskeri af mindre omfang stadig fortsatte med at fungere på trods af krisen og gav EU-borgerne adgang til fisk og skaldyr, navnlig i isolerede kystområder, på øer og i fjernområderne;

20. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tildele midler fra genopretnings- og resiliensfonden til investeringer i den ikkeindustrielle kystflåde med det formål at hjælpe fiskere og medhjælpere, der udfører tilknyttet arbejde — hovedsageligt kvinder — såsom vodbindere, medhjælpere på land samt pakkere og arbejdere;

21. opfordrer indtrængende Kommissionen til under EHFAF's auspicier at lette specifik støtte til småfiskerisektoren til etablering af lager-, fryse- og køleinfrastruktur og til opretholdelse af kølekæden fra båd til endelig forbruger; mener, at denne støtte er et afgørende element for at gøre det muligt for småfiskerisegmentet at drage fuld fordel af fiskeressourcerne — uden at ødelægge eller udtømme bestandene — samt for at sikre en regelmæssig forsyning og levering af friske produkter af høj kvalitet til offentligheden, HORECA-sektoren og fødevareforarbejdningsindustrien;

22. mener, at ordentlige oplagringsforhold i havnene kan lette og sikre konserveringen af fisk og hjælpe med at få den bragt i omsætning med henblik på at forbedre rentabiliteten af fisk ved at indvirke indirekte på prisdannelsen; minder i den forbindelse om de muligheder, som gives med forordningen om fusionsmarkedsordningen og af producentorganisationer;

23. mener, at EHFAF og de nye nationale operationelle programmer bør styrke og yde klar støtte til ikkeindustrielt fiskeri med henblik på at bidrage til at sikre bæredygtighed og fremtidig levedygtighed for de utallige kystsamfund, der traditionelt er afhængige af fiskeri, med henblik på at løse de specifikke problemer i dette segment og støtte en lokal, bæredygtig forvaltning af det pågældende fiskeri;

24. mener, at den støtte, som medlemsstaterne kanaliserer til området, når de gennemfører EHFAF, bør koncentreres om at afhjælpe strukturelle svigt og derved bidrage til at øge indtægterne fra fiskeri, fremme job med rettigheder i sektoren og sikre rimelige priser for producenterne, støtte udviklingen af beslægtede aktiviteter opstrøms og nedstrøms for fiskeriet og bidrage til udvikling og samhørighed i kystregioner inden for rammerne af et bæredygtigt fiskeri og en fremtid for småfiskerisektoren;

25. understreger, at det med henblik på at forbedre gennemførelsesraten for EHFAF-finansiering og sikre, at småfiskeriet har adgang til støtte, er nødvendigt at undersøge og gennemføre foranstaltninger til at strømline procedurerne og dermed mindske bureaukratiet, kompleksiteten og godkendelsestiden i forbindelse med ansøgninger, ændre finansieringsprocessen for modtagelse af støtte og erstatte den med et system med forfinansiering og udnytte fondens finansieringsgrænser fuldt ud;

26. understreger, at EU mangler et redskab til at forstå rækkevidden af EHFF- og EHFAF-investeringer i småfiskerisektoren, antallet af gode praksisser, der finansieres, leveringen af konkrete resultater og hvordan lokale aktionsgrupper inden for fiskeriet arbejder og effektivt gennemfører den fælles fiskeripolitik; opfordrer Kommissionen til at oprette et sådant redskab som et grundlæggende skridt med henblik på at forstå, hvordan man kan opskalere gode praksisser og kopiere sunde fiskemetoder på EU-niveau;

27. opfordrer medlemsstaterne til at yde teknisk bistand på lokalt plan for at fremme ikkeindustrielle fiskeres adgang til EU-finansiering og national finansiering;

28. advarer om den høje gennemsnitsalder for den ikkeindustrielle fiskerflåde og understreger i den forbindelse, at der er behov for at gøre fiskeriet i dette segment attraktivt for unge og kvinder; understreger, at det er nødvendigt at forny og ajourføre den ikkeindustrielle fiskerflåde med henblik på at forbedre sikkerheden og levevilkårene om bord, forbedre energieffektiviteten og gøre segmentet mere miljøvenligt, samtidig med at det sikres, at fiskerikapaciteten i den samlede fiskerflåde ikke øges, og at den sociale og økonomiske bæredygtighed i de fiskersamfund, der er afhængige af flåden, forbedres; fremhæver i den forbindelse, at det er nødvendigt at gøre noget ved situationer, hvor fartøjer er blevet forældet, hvilket medfører øgede drifts-, vedligeholdelses- og omstillingsomkostninger (økonomisk og miljømæssigt), hvilket igen bringer de garanterede sikkerhedsforhold under driften i fare; understreger, at bruttotonnagekriterierne for måling af fiskekapacitet — ved også at inkludere rum reserveret til besætningens faciliteter og komfort — kan stå i vejen for en modernisering af fiskerfartøjerne og den meget tiltrængte forbedring af arbejdsforholdene om bord i den ikkeindustrielle flåde; opfordrer i den henseende indtrængende Kommissionen til at gennemgå disse kriterier og andre indbyrdes forbundne bestemmelser for at finde en løsning, der kan afbalancere behovene hos arbejdstagerne i den ikkeindustrielle fiskerisektor med behovet for at sikre, at EU-flådens fiskekapacitet ikke forøges;

29. gentager, at det er nødvendigt at yde støtte til den nødvendige fornyelse og/eller modernisering af flåden for at forbedre sikkerheden, arbejdsvilkårene og aktiviteternes økonomiske og miljømæssige bæredygtighed; understreger imidlertid, at dette udelukkende bør opnås uden forøgelse af fiskerikapaciteten;

30. er af den opfattelse, at hvis man ignorerer behovet for fornyelse af flåden og vedligeholdelse og forbedring af fartøjer, navnlig — men ikke kun — af forældede og ineffektive fartøjer, vil det bringe det ikkeindustrielle fiskeris fremtid i fare, særligt i regionerne i den yderste periferi;

31. påpeger, at EHFAF giver mulighed for investeringer i sikkerhed, bedre levevilkår og energimæssig ydeevne for fartøjer, hvilket også kan gavne den ikkeindustrielle kystnære og traditionelle flåde, og at den også bør tilbyde finansieringsmuligheder for fornyelse, omstrukturering og ændringer i størrelsen af fartøjer og køb af nye fartøjer i den ikkeindustrielle fiskerflåde — navnlig i de tilfælde, hvor det er fastslået, at denne flåde har en fremskreden gennemsnitsalder og ikke garanterer væsentlige sikkerheds- og driftsbetingelser — samt for forøgelse af maskineffekten, hvor det er behørigt

begrundet for at sikre bedre sikkerhedsforhold om bord under driften og ved indsejling og udsejling fra havet, og for at øge den tid, der bruges på havet, forudsat at der ikke sker nogen forøgelse af fiskerikapaciteten, navnlig i regionerne i den yderste periferi;

32. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre den fulde indførelse af EU-standarder og -bestemmelser i relation til sikkerhed, arbejdsforhold og levevilkår om bord på fiskerfartøjer;

33. understreger, at medlemsstaterne løbende bør arbejde på at vedligeholde og opgradere deres havne for at sikre, at fangsterne kan landes og losses under sikre forhold;

34. fremhæver den socioøkonomiske betydning af fiskerisektoren, herunder segmentet for ikkeindustrielt fiskeri, traditionelt fiskeri og kystfiskeri, med hensyn til beskæftigelse og social samhørighed for regionerne i den yderste periferi, områder, der er kendetegnet ved strukturelle begrænsninger og færre muligheder for økonomisk diversificering; opfordrer derfor til at øge EU's støtte til småfiskerisektoren i disse regioner;

35. noterer sig den støtte, der gives inden for rammerne af EMFAF til fiskerisektoren i regionerne i den yderste periferi, navnlig med henblik på at yde støtte til de ekstra omkostninger, der opstår som følge af den afsides beliggenhed i forbindelse med afsætning af bestemte fiskevarer fra visse regioner i den yderste periferi;

36. peger på de særlige træk ved fiskerisektorens værdikæder i regionerne i den yderste periferi, og fastholder, at der er behov for særlig opmærksomhed på at styrke dem og lette deres adgang til markeder, et mål, der kunne opnås ved ikke kun at genetablere en POSEI-ordning for fiskeri, men også etablere en lignende ordning for transport;

37. fremhæver turistfiskeriets potentiale i disse regioner som et middel til at tiltrække unge til erhvervet og diversificere fiskernes indkomst uden at øge deres fiskeriindsats, idet begrænsningerne for fiskeindsats respekteres og offentlighedens bevidsthed om sektorens traditioner for havkundskab øges; understreger behovet for at sikre en reduktion af bureaukratiet i forbindelse med denne aktivitet og for at yde EU-støtte til disse aktiviteter;

38. mener, at det ikkeindustrielle fiskeris fremtid kræver, at EU-reguleringer sikrer et lovgivningsmæssigt miljø, der styrker fiskernes position i forsyningskæden og sikrer investeringer i sektorens bæredygtighed, stabilitet og økonomiske konkurrenceevne på lang sigt;

39. mener, at målene for en fiskeripolitik bør omfatte sikring af forsyningen med fisk til offentligheden — som led i at garantere fødevaresikkerhed og suverænitet — udvikling af kystsamfund, samtidig med at det sikres, at fiskeriaktiviteter udvikles inden for økologiske grænser, og at de fiskerirelaterede erhverv fremmes ved at øge deres tiltrækningskræft; fremhæver, at gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik også bør anerkende den socioøkonomiske rolle, som småfiskeriet spiller i fiskersamfund, ved at skabe arbejdspladser og forbedre levevilkårene for fiskere og arbejdstagere, der udfører hjælpefunktioner — normalt kvinder — med forbedring af arbejds-, leve- og sikkerhedsforholdene for besætningen med henblik på at tiltrække unge og opnå et generationsskifte for denne aktivitet inden for en ramme af garanteret bæredygtighed og god ressourcebevarelse;

40. gentager, at virkeligheden for fiskeriet i EU er kompleks og varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat med hensyn til de respektive fiskerflåder, den miljømæssige indvirkning af forskellige flådesegmenter, fangstredskaber, fiskeforekomster og deres bevaringstilstand samt befolkningens forbrugsvaner; fremhæver muligheden for regionalisering af fiskeriforvaltningen, hvor det er relevant, inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, samtidig med at der sikres lige vilkår for alle fiskere, herunder i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer; bekræfter, at denne store diversitet kræver, at forvaltningen af fiskeriet ledsages af undtagelser, der gør det muligt for medlemsstaterne og regionerne at indføre mere specialiserede forvaltningspraksisser, som tager hensyn til særlige karakteristika, fremmer dialog, inddrager sektoren og kystsamfundene i beslutningsprocessen, i udformningen og gennemførelsen af politikker, og som er baseret på solid videnskabelig viden;

41. mener derfor, at forvaltningsinitiativer på lokalt plan gennem fælles forvaltning skal tages i betragtning i medlemsstaternes EHFAF-programmer;

42. understreger, at den igangværende reform af forordning (EF) nr. 1224/2009 om fiskerikontrol bør respektere de særlige forhold ved det ikkeindustrielle fiskeris aktiviteter og ikke overbelaste det med bureaukrati, især med hensyn til geolokalisering eller elektronisk fremsendelse af fangstdata; opfordrer til en kontrolordning, der er specielt designet og tilpasset til virkeligheden og mangfoldigheden inden for den ikkeindustrielle kystflåde, herunder også for skaldyrsfiskeri eller fiskeri uden fartøj, hvor proportionalitet og graduering er afgørende;

43. mener, at en diversificering af aktiviteter inden for den bredere bæredygtige blå økonomi er vigtig og involverer kulturel opvurdering af samfundene, fremme af sekundære fiskeriprodukter og af produkter, der til trods for deres potentiale ikke har nogen kommerciel værdi; mener imidlertid, at disse aktiviteter ikke bør forringe fiskeriaktiviteter eller fiskeres historiske ret til havet;

44. mener, at anden økonomisk udnyttelse af det maritime rum ikke bør forringe historiske fiskerirettigheder; mener, at ikkeindustrielt fiskeri bør integreres fuldt ud i den strategiske planlægning af disse politikker; mener, at det samme gør sig gældende for indre farvande, hvor småfiskeriet står over for et stigende antal konflikter vedrørende ressourcer og brug af ferskvand og konkurrerer med industrier, der har en negativ indvirkning på levesteder ved bredden af vandløb og på fiskeressourcer;

45. understreger, at de socioøkonomiske og miljømæssige udfordringer, der opstår som følge af forvaltningen af havbeskyttelsesområder, udgør en potentiel løsning til at forene bevarings- og bæredygtighedsmål på den ene side med inddragelsen af småfiskerisektoren i forvaltningsbeslutninger i og omkring havbeskyttelsesområder på den anden; opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle deltagelsesbaserede tilgange til forvaltning af havbeskyttelsesområder baseret på biologiske og socioøkonomiske data, der er udarbejdet, gennemført og revideret i fællesskab med fagfolk inden for havbeskyttelsesområder, berørte interessenter og småfiskerisektoren; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at udvikle en deltagelsesbaseret forvaltningspraksis for også at finde en balance mellem bæredygtig udvikling af småfiskeriet og, hvor det er relevant, bæredygtig udvikling af ansvarlig turisme;

46. påpeger behovet for økonomisk og social beskyttelse i perioder uden fiskeri og i tilfælde af katastrofer, der hæmmer aktiviteterne; fremhæver, at der er behov for mekanismer, der sikrer lønkompensation for tabt indtjening i sådanne perioder; understreger, at en sådan kompensation bør betragtes som faktisk arbejdstid for så vidt angår fastsættelse af alderspension og andre sociale rettigheder;

47. mener, at der skal skabes attraktive betingelser for unge og kvinder, hvis vi ønsker et generationsskifte, hvilket betyder, at man skal gøre det mere rentabelt at fiske og samtidig sikre indkomststabilitet og anvende princippet om lige løn for arbejde af samme værdi, øge tildelingen af kvoter til småfiskeri i overensstemmelse med videnskabelig rådgivning, sikre uddannelse under forhold, der tager behørigt hensyn til de forskellige fangstmetoder, fiskeredskaber og behov i de enkelte medlemsstater, samt garantere passende arbejdsvilkår og sikkerhed om bord; minder om, at EHFAF yder støtte til uddannelse og faglig udvikling; mener, at uddannelse bør garantere et stærkt praktisk element under hensyntagen til den specifikke virkelighed i den nationale, regionale eller lokale kontekst, hvori den finder sted; er desuden af den opfattelse, at det bør være muligt at kombinere dette med teoretisk uddannelse og samtidig drage fordel af den viden, der er indsamlet hos dem, der har været eller er på havet;

48. opfordrer til, at de finansielle og tekniske ressourcer til fiskeriforskningen øges i de enkelte medlemsstater med henblik på at udvikle aktiviteter, der er rettet mod fiskeri og fiskeressourcer, samt øge og forbedre dataindsamlingen og vurderingen af ressourcernes tilstand;

49. opfordrer til en forøgelse af de finansielle og tekniske ressourcer til fiskerirelateret videnskabelig forskning og udvikling i EU og i de enkelte medlemsstater; understreger navnlig, at der er behov for at støtte forskningsinstitutter og laboratorier på dette område med materielle og menneskelige ressourcer med henblik på at udvikle aktiviteter, der tager sigte på at fremme ikkeindustrielt fiskeri, kystfiskeri og traditionelt fiskeri, og sikre en bedre forståelse af de forskellige årsager til udtømning af fiskebestande og bevarelse af fiskeressourcer; understreger behovet for at inddrage fiskere og fiskeriorganisationer i videnskabelig overvågning, kortlægning, dataindsamling, forvaltning og kontrolaktiviteter for at drage fuld nytte af deres viden;

50. opfordrer indtrængende Kommissionen til at iværksætte en omfattende kortlægningsindsats for hele regionen med henblik på at udvikle et nøjagtigt og fuldstændigt sæt af referencedata om småfiskerisektoren med henblik på at måle de økonomiske og sociale virkninger af småfiskerisektoren både kvantitativt og kvalitativt og anslå værdien af det output, der produceres af småfiskeriet, dets økonomiske betydning for kystsamfundene og dets indvirkning på relaterede sektorer;

51. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at støtte forskning i praksisser, der øger og diversificerer fiskersamfundenes og fiskerisektorens indtægter, herunder småfiskerisektorens; mener, at resultaterne af en sådan forskning bør udbredes i EU med henblik på at kopiere, gennemføre og fremme projekter både på nationalt plan og på EU-plan;

52. fremhæver, at der på trods af forbedringer i datadækningen stadig mangler udtømmende økonomiske, sociale og territoriale statistiske data og indikatorer på europæisk plan om småfiskeri; understreger, at denne mangel på statistikker ikke giver mulighed for en korrekt analyse af segmentet og dermed gør det sværere at gøre en passende lovgivningsmæssig indsats for at tackle de mest kritiske spørgsmål, som småfiskerisektoren står over for;

53. opfordrer medlemsstaterne til at intensivere og forbedre en ordentlig indsamling og opdeling af data om fiskeri og indhente tilstrækkelige statistiske data om fangster og landinger med henblik på bedre ressourcevurdering og -forvaltning, herunder tilknyttede aktiviteter, sociale og økonomiske aspekter og analyser af andre kommercielle anvendelser, navnlig for småfiskeriet og de samfund, der er knyttet til den;

54. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en omfattende og regional kortlægning af de sociale beskyttelsessystemer og den nationale lovgivning, der er indført og tilgængelig for småfiskerisektoren i medlemsstaterne, med henblik på at udpege og fremme de mest vellykkede muligheder, herunder lovgivningsmæssige og institutionelle mekanismer, der sikrer, at småfiskerisektoren deltager fuldt ud i alle aktiviteter i forbindelse med bæredygtig udvikling af sektoren, såsom udvikling af alternative aktiviteter, fælles forvaltning, finansiel støtte, mærkning, sporbarhed og retten til anstændigt arbejde og social beskyttelse;

55. er af den opfattelse, at medlemsstaterne ved gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik skal sikre, at gennemførelsen af de nødvendige miljømål går hånd i hånd med fastlæggelsen af sociale og økonomiske mål, og at Kommissionen og medlemsstaterne bør tage hensyn til deres indbyrdes afhængighed, både når de gennemfører lovgivning, og når de udformer fremtidige lovgivningsinitiativer;

56. understreger, at producentorganisationer kan spille en central rolle i forvaltningen af markedsføringsstrukturerne for småfiskeriprodukter, i at forbedre markedsadgangen for småfiskeriprodukter og øge tilgængeligheden af lokale fødevarer i kystsamfundene; understreger navnlig, at disse forstærkende og salgsfremmende aktiviteter vil bidrage til at sætte småfiskerisektoren i en bedre position til at forhandle priser og fremme en sund konkurrence inden for sektorerne og en mere effektiv anvendelse af deres egne strukturer og ressourcer gennem en kollektiv indsats;

57. understreger, at det er af afgørende betydning, at småfiskerisektoren har en stærkere dedikeret organisatorisk kapacitet med henblik på at styrke dens position i værdikæden; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at øge de ikkeindustrielle fiskeres forhandlingsposition og til at støtte, tilskynde til og lette oprettelsen af producentorganisationer, -sammenslutninger og -kooperativer for dette segment som et vigtigt redskab til at forbedre deres styrke i forsyningskæden og øge deres forhandlingsposition over for andre markedsaktører med henblik på at sikre gode fortjenstmargener og forvalte deres fiskeriaktiviteter bedre;

58. insisterer på, at sammenslutninger såsom laug skal anerkendes og være berettiget til at modtage økonomisk støtte på lige fod med producentorganisationer; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til, især inden for rammerne af reformen af fusionsmarkedsordningen, at tage initiativer vedrørende denne sag for at fjerne enhver forskelsbehandling mellem laug og producentorganisationer;

59. opfordrer i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at følge op på forordningen om fusionsmarkedsordningen ved at udarbejde regionale planer for producentorganisationer i småfiskerisektoren med henblik på at øge småfiskerisektorens rentabilitet og forbedre kvaliteten og sporbarheden af dens produkter;

60. understreger vigtigheden af at inddrage ikke industrielle fiskere i beslutningstagningsprocesserne på EU-plan, nationalt og lokalt plan og opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at forbedre gennemsigtigheden i beslutningsprocessen vedrørende småfiskeri for at sikre ansvarligheden; opfordrer til, at sammenslutninger af ikkeindustrielle fiskere sættes i stand til at dele ansvar og beslutningsbeføjelser i forbindelse med udarbejdelse og gennemførelse af fælles forvaltningsplaner med nationale myndigheder i fælles forvaltningskomitéer;

61. understreger, at bæredygtigheden i småfiskerisektoren i høj grad afhænger af sikker adgang til ressourcer og fangstområder på den ene side og værdiskabende markeder på den anden; opfordrer i den forbindelse til en differentieret tilgang til forvaltningen af småfiskeri, som omfatter prioriteret adgang til kystfiskeriområder;

62. der henviser til, at fælles forvaltning er et væsentligt redskab for småfiskerisektoren, som gør det muligt at optimere håndteringen af fiskeressourcerne ved hjælp af en omfattende tilgang, der tager højde for alle aspekter af bæredygtighed, både miljømæssigt, socialt og økonomisk, og som indebærer aktiv deltagelse og involvering af både forvaltningen og fiskerisektoren, det videnskabelige samfund og civilsamfundsorganisationer;

63. fremhæver fiskeriets lave miljøpåvirkning og dets produktion af sunde fødevarer, da det ikke involverer kunstig fodring, antibiotika, gødning eller kemiske pesticider;

64. understreger, at der ikke må skabes en kunstig konflikt mellem industrielle og ikkeindustrielle fiskere; mener, at industrielle og ikkeindustrielle fiskere ikke er i konkurrence med hinanden, eftersom de for det meste fisker efter forskellige arter i overvejende forskellige fiskeriområder; bemærker, at de såkaldte industrielle fiskerivirksomheder også er familievirksomheder, der har eksisteret i generationer og er dybt rodfæstet i og forbundet med lokale fiskersamfund;

65. påpeger, at udråbelsen af 2022 som det internationale år for traditionelt fiskeri og akvakultur er en enestående mulighed for at henlede global opmærksomhed på det arbejde, som denne del af fiskerflåden udfører til fordel for fødevaresikkerhed og bæredygtig brug af naturressourcer, samt for at sikre, at traditionelt fiskeri opnår synlighed og inddrages mere aktivt i beslutningsprocesser;

66. mener, at forbedret selektivitet og en omstilling til fisketeknikker med lav miljøpåvirkning er afgørende for småfiskeriets overlevelse og fremgang;

67. understreger, at offentlige institutioner bør fremme adgang til finansiering for flådens svageste segmenter for at fremme værdikæder og forhindre markedssvigt; opfordrer i den henseende Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette lovgivningsinitiativer til at fremme adgangen til formel finansiering for småfiskerisektoren; understreger, at dette bør omfatte: adgang til både formel kredit til kapitaludgifter og finansiering til fiskeaktiviteter, udvikling af faciliteter og finansielle produkter inden for investering på mellemlang og lang sigt i partnerskab med finansielle institutioner og anvendelse af formelle finansieringsordninger såsom produktionskontrakter eller opbevaringskvitteringer — med deltagelse af fiskere, handlende og offentlige myndigheder;

68. fremhæver, at maritim fysisk planlægning er afgørende for at sikre at alle interessenter deltager i beslutninger, som vedrører anvendelse og beskyttelse af havmiljøet; peger på, at maritim fysisk planlægning er et afgørende redskab til at sikre, at ikkeindustrielle fiskere deltager i beslutningsprocessen;

69. understreger, at de gentagne nedskæringer i EU-støtten til sektoren, der er fastsat i flere på hinanden følgende flerårige finansielle rammer, og navnlig reduktionen af bevillinger til EFF/EHFAF og fusionsmarkedsordningen, er en af de faktorer, der har medvirket til at forværre situationen i sektoren; gentager derfor, at det er nødvendigt, at EU's økonomiske støtte til fiskerisektoren intensiveres betydeligt;

70. anser FAO's frivillige retningslinjer for sikring af bæredygtigt ikkeindustrielt fiskeri i forbindelse med fødevaresikkerhed og fattigdomsbekæmpelse for at være et værdifuldt bidrag til fastlæggelsen af en ramme til at sikre, maksimere og fremme ikkeindustrielt fiskeri som led i en fiskeriforvaltningspolitik;

71. opfordrer alle medlemsstater til at styrke den rolle, som kvinders arbejde udfylder i fiskerisektoren, gennem særlige projekter, og til at garantere fuld juridisk anerkendelse af kvindens rolle som »medhjælpere« og medarbejdersker i familiedrevne fiskerivirksomheder for at sikre større arbejdsrelaterede garantier, indtægter fremover og sociale sikringsydelser;

72. mener, at det er hensigtsmæssigt at styrke samarbejdet med henblik på at anerkende grundlæggende erhvervsuddannelse, der udbydes af skoler eller uddannelsesinstitutioner, som er anerkendt af de nationale uddannelsessystemer i de enkelte medlemsstater eller tredjelande, og som er internationalt anerkendte;

73. mener, at opbygning af enhedspunkter mellem de forskellige organisationer, der repræsenterer sektoren, ville være et vigtigt element med hensyn til at forsvare dens krav og sikre, at den tages behørigt i betragtning ved fastlæggelse af fiskeriforvaltningspolitikker og politikker vedrørende udnyttelse af det maritime rum;

74. opfordrer Kommissionen til at fremme gennemførelsen af projekter inden for rammerne af samhørighedspolitikken, som bidrager til beskyttelse af kyst- og øområder som integrerede dele af den fiskerrelaterede og maritime kulturarv;

75. understreger, at småfiskerisektoren, mere end resten af flådesegmenterne, kan komme til at bære byrden af indvirkningen af det voksende behov for vedvarende energikilder til at opfylde de mål, der er fastsat i EU's grønne pagt; understreger, at småfiskeriet vil blive særlig berørt, hvis der sker en forskydning som følge af det stigende antal havvindmølleparker i kystfiskeriområderne, da fiskerne måske ikke har mulighed for at flytte til fangstområder længere væk eller til at ændre deres fangstmetoder; opfordrer i den forbindelse til en passende maritim fysisk planlægning med henblik på at sikre alle sektorers interesser og til en rimelig kompensation til ikkeindustrielle fiskere som en sidste udvej;

76. understreger de muligheder, der følger af mulige synergier mellem småfiskerisektoren og andre sektorer og navnlig med kystturisme, der har de samme aktiver og infrastrukturer som småfiskerisektoren; understreger, at sådanne synergier vil muliggøre diversificering i den lokale økonomi, skabe flere job og højere indkomst til familierne og bidrage til at stabilisere den faldende rentabilitet og beskæftigelse i fiskerisektoren; opfordrer i den forbindelse til en klar definition af fisketurisme, der giver mulighed for at gøre den til en reguleret aktivitet og samtidig giver professionelle småfiskere mulighed for fuldt ud at udnytte de muligheder, som synergier med den blå økonomi byder på;

77. fremhæver, at kvinder fortsat er underrepræsenteret i småfiskerisektoren; understreger, at kvinder på trods af dette altid har spillet en aktiv, om end ofte usynlig, rolle i småfiskerisektoren; understreger, at denne »usynlighed« har kulturelle årsager, men også skyldes manglen på officielle statistiske data om kvinders beskæftigelse i småfiskerisektoren; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte projekter, der har til formål at indsamle oplysninger om kvinders beskæftigelse og gøre det muligt for kvinder at komme ind i småfiskerisektoren og indtage en central rolle i den;

78. mener, at sikring af et tilgængeligt arbejdsmiljø, herunder inden for fiskerisektoren, med henblik på at reintegrere både aktive og tidligere fiskere og andre arbejdstagere i fiskerisektoren, som lider af fysiske eller mentale handicap, på arbejdsmarkedet, vil føre til større social inklusion og bidrage til at skabe flere incitamenter til indkomstskabelse i fiskerisektoren og fiskerisamfundene;

o

o o

79. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.